

[Landbrugsministeren.]

Kr. Det vil sige, at gennemsnitlig havde hver af dem en Formue paa ca. 600 000 Kr. De fik tilsammen en Nedsættelse paa 2 Millioner, altsaa en gennemsnitlig Nedsættelse paa 3 400 Kr. Nu er det givet, at det er en Fordel for de paagældende, men de kan jo egentlig ikke siges at høre til de Landmænd, som navnlig er i Trang og Vanskelighed for Øjeblikket.

Hvis vi gaar til Gaardejerne, viser det sig, at der var ca. 10 490 Gaardejere, der fik Lettelse. De havde en samlet Formue paa 605 Mill. Kr., det vil sige en gennemsnitlig Formue paa ca. 56 000 Kr. De har faaet en samlet Nedsættelse paa 676 000, det vil sige en gennemsnitlig Nedsættelse paa 64 Kr. Nu er det klart, at enhver Gaardmand ønsker at faa en Skattelettelse paa 64 Kr., men at det skal være en særlig Helsebod i den nuværende Situation, tror jeg nu alligevel ikke en Gang, det ærede Medlem Hr. Clausager vil paastaa.

Men Husmændene har ogsaa faaet Lettelse. I alt har 722 Husmænd faaet Lettelse. De havde tilsammen en Formue paa 20½ Mill. Kr. — det er ikke af dem, man plejer at kalde de fattige. De havde en gennemsnitlig Formue paa 28 000 Kr., og de har faaet tilsammen — hele den danske Husmandsstand — en Nedsættelse paa ca. 9 000 Kr., ca. 12 Kr. til hver.

Det vil altsaa sige, at omtrent 12 000 Landmænd har faaet Skattelettelse. Disse 12 000 Landmænd har haft en samlet Formue paa omtrent 1 000 Mill. Kr. og har faaet en samlet Nedsættelse paa ca. 2,7 Millioner. Men der er tilbage tæt ved 200 000 Landmænd, som ikke har faaet en eneste Øres Skatnedsættelse, og jeg vover at paastaa, at det navnlig er disse 200 000, der kommer i Betragtning, naar man vil tale om økonomiske Vanskeligheder, og ikke de 12 000, som har faaet Nedsættelse.

Omvendt tør jeg ogsaa paastaa, at den Udgiftsstigning, der er projekteret paa Sociallovene paa ca. 13 Mill. Kr., utvivlsomt vil betyde en Forbedring af Købeevnen hos 10 000 af de fattigste Mennesker her i Landet, hvilket vil være en overordentlig stor Fordel for Landbruget. Tror f. Eks. de Herrer, at Genindførelsen af den højere Formueskat vil nedsætte Købet af Brød, Smør, Kød og Flæsk hos disse 12 000 rigeste Landmænd; saaledes at Landbruget faar formindskede Afsætningsmuligheder? Eller tør man benægte, at Købeevnens Stigning ved de 13 Millioners Forhøjelse af Socialudgifterne først og fremmest vil resultere i

i Køb af Landbrugsprodukter? Jeg føler mig overbevist om, at saaledes vil det gaa, thi det er givet, at de, som vil faa Fordelen ved de sociale Loves Gennemførelse, er Folk, hvis Købeevnes Stimulering utvivlsomt øjeblikkelig vil medføre, at de køber flere Landbrugsprodukter og ikke omsætter dem i Luksusvarer. De har i Forvejen en saa lille Indtægt, at deres Fødevarerkonto er for lille, og derfor vil de utvivlsomt blive Købere af Landbrugsprodukter i større Omfang, end de har været tidligere. Men paa den anden Side kan man være sikker paa, at for dem, der har Formuer og Indtægter som disse 12 000 rigeste Landmænd, vil en Smule Formindskelse af deres Beskatning ikke betyde, at de køber flere Landbrugsprodukter; de vil utvivlsomt enten sætte Pengene i Sparekassen eller, hvad der er endnu værre, bruge mere Luksus.

Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte i Aftes, at naar det mindre Landbrug kunde klare Krisens Vanskeligheder bedre end det større Landbrug — og det vilde han indrømme, at det kunde, det havde det vist sig, at det kunde —, var det ganske simpelt, fordi de ikke behøvede at tage Hensyn til Normalarbejdsdagen o. s. v., de kunde arbejde lige saa længe, de vilde, det kunde Gaardmændene ikke. Det er jo en mærkværdig letbenet, men en for det ærede Medlem karakteristisk Udtalelse. For hvorfor skal en Husmand arbejde længere, naar Konjunkturerne er daarlige, end naar de er gode? Han har det bestemte Areal at arbejde med til enhver Tid, og det ærede Medlem ved jo meget vel, at langt den overvejende Part af Husmændene nøjes med at udføre det Arbejde, der er paa denne Jordlod, og ikke gaar ud og søger Arbejde andre Steder. De har jo ikke mere Jord, end de kan overkomme, og derfor vil jeg nok spørge det ærede Medlem, hvorfor de skal gaa 10 Timer om Dagen og passe Jordlodden, naar det er daarlige Tider, naar de kan overkomme det med 8 Timer. Jeg tror ikke, det falder dem ind at arbejde længere i daarlige Tider end i gode, men omvendt er det ganske urigtigt, at Gaardmanden ikke arbejder mere og længere, naar de daarlige Tider kommer. Jeg vil ikke lægge dem det til Last; Erfaringen vil vise, at hvis vi skal fortsætte med de Prisforhold, vi har, vil det resultere i, at mangfoldige Gaardmænd netop vil gøre det, som det ærede Medlem sagde, de ikke vilde, nemlig arbejde længere og haardere og paa den Maade spare paa deres Arbejdsudgifter ved Af-